

Kjelgaard (KF):

Jeg er meget ked af, at udenrigsministeren ikke vil give tilsagn om at undersøge forholdene virkelig effektivt, for det, jeg har nævnt nu som supplerende begrundelse for mit spørgsmål, er ikke det eneste. Erhvervsfolk, der efter min opfattelse har forstand på tingene, påstår, at Tvindfolkene er nogle amatører, der er dernelde af helt andre grunde end for at hjælpe Zimbabwe. Det, de laver derude, uden løn ganske vist – og det er åbenbart det, der er så charmerende ved dem – kunne laves både betydelig billigere og betydelig bedre af fagfolk. De har ødelagt en masse landbrugsmaskiner f. eks., og de har oven i købet generet den danske farmer i området dernede, som har stillet sine maskiner til rådighed, ved at brænde hans bil, genere ham og lemlæste ham sådan, at han måtte indlægges på hospitalet, osv. Der kunne nævnes mange andre historier.

Efter min mening er forholdene ikke, som de burde være, og jeg er glad for, at udenrigsministeren sagde, at Danmark ikke finansierer det, men så vidt jeg kunne forstå af den artikel, jeg har henvist til, er der Danida-midler med i det, og det kan ikke være rigtigt, at danske skatte kroner skal bruges til noget sådant.

Det, Zimbabwe har brug for, er hverken politisk teater eller nogle klumrehoveder, men hjælp til selvhjælp, og det ville gavne Danmarks anseelse, og jeg tror også glæde mange danske forældre, hvis Tvindskolernes aktiviteter blev afløst af virkelig kvalificerede fagfolk.

Inge Krogh (KrF):

Jeg vil gerne spørge, om ministeren finder det forsvarligt, at bygningsarbejder udføres af børn. Bygningsarbejder kræver i almindelighed voksnes arbejde, mennesker med udviklede muskler og færdigudviklet benbygning, specielt i Zimbabwe, hvor der næppe er særlig mekanisering af arbejdet. Som ministeren sagde, er det ikke Danmark, der har udsendt disse personer, men vi støtter dog projektet og må vel have et vist ansvar for, hvem projektet udføres af.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg ønsker at tage ordet, fordi jeg som deltager i Zimcordkonferencen for en måned

siden opholdt mig i Zimbabwe, og jeg tilbragte mere end et døgn med at se på disse u-landsprojekter. Jeg kan på ingen måde genkende det, jeg oplevede, gennem den beskrivelse, jeg hørte fra hr. Kjelgaard. Tværtimod: mig forekommer det at være en gigantisk indsats, som udføres af frivillige danskere, der deler vilkår med de indfødte. Og det er meget skrappe vilkår, det er rigtigt; jeg ville selv meget nødtigt leve på den måde. I begyndelsen levede de under åben himmel, senere fik de madrasser at ligge på. Vi deltog i en spising derude, som jeg ikke vil ønske at skulle leve af alt for ofte, men den levede de altså af. Det har vakt fantastisk respekt hos samtlige de sorte, jeg har mødt i Zimbabwe. Ikke kun alle regeringsmedlemmer, men også den omliggende befolkning føler sig særdeles opløftet af, at hvide mennesker virkelig vil leve på den måde, som de indfødte skal.

Jeg synes altså, det er en meget forvrænget fremstilling, jeg her har hørt. De kan ikke leve rent og i danske badeværelser, det er rigtigt, men de deltager faktisk i en gigantisk indsats for de indfødte.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg mener, at økonomiministeren på en udmærket måde har svaret på hr. Kjelgaards sidste indlæg.

Fru Inge Krogh spurgte mig, om det kunne accepteres, at børn deltog i bygningsarbejder. Hele projektet forestås af de zimbabwanske myndigheder, og det er i henhold til de regler, der gælder, og vilkår, der eksisterer i Zimbabwe, at arbejdet udføres, og det er det, jeg vil henholde mig til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 948

2) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Gammelgaard (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til en nedsættelse af gebyrerne for toldbehandling uden for normal åbningstid, efter at Erhvervenes Trafikudvalg har oplyst, at der højst er beskæftiget 75 toldere uden for normal ekspektionstid og ikke som hidtil meddelt 280 toldere?«